

Men her maa man komme ind paa det Spørgsmaal: Hvad vil det sige, at et Tilnavn er almindeligt? Man vil se, at alt dette i Virkeligheden fører langt ud over, hvad det oprindelige Lovforslag gik ud paa, nemlig, som jeg sagde, at sætte Folk i Stand til uden store reelle Vanskeligheder og uden nogen videre Bekostning at faa Retten til at bære et Navn, som de og deres Slægt i lang Tid have baaret. Dette Forslag gaar i Virkeligheden nu ud paa at give almindelige Regler, under hvilke en Person uden Hensyn til, om han har haft Navnet i lang Tid, eller han har faaet det for ganske nylig og maaske slet ikke har brugt det, skal være berettiget til at faa dette Navn. Derfor er det ogsaa, at jeg, hvis dette Forslag skulde blive til Lov, mener, at saa burde der ikke staa: „som inden Udgangen af 1899 indgiver Begæring derom“, thi det vilde være ret meningsløst, hvis man vil finde disse Ting tilstrækkelige i to Aar, at de saa ikke skulde være det efter den Tid.

Nu maa de ærede Medlemmer ikke forstaa mig, som om jeg mener, at det i og for sig er ufornuftige Bestemmelser. Det vil jeg ikke udtale nogen bestemt Mening om, men jeg vil kun paavise, at det, man her er inde paa, er det, som paa Grund af disse Bestemmelser ganske naturligt laa til Grund for hele den Udvikling, der kom fra den ærede Ordførers Side, at man skulde give almindelige Regler, efter hvilke Folk paa en nogenlunde nem Maade og hurtigt kunde faa et Familienavn. Hvis man skulde videre ind paa Sagen, vilde han maaske nok have flere Tilfælde, men efter hele deres Karakter have de her opstillede Tilfælde et ganske andet Indhold, end det oprindelige Forslag havde, og saa er det jo, man kommer til forskellige Vanskeligheder. Jeg tror f. Eks., at det Hensyn, som det ærede Medlem fremhævede og tillagde en væsentlig Betydning, nemlig om man griber ind i velbegrundede Rettigheder, er et Hensyn, der maa tages. I øvrigt maa jeg sige, at jeg paa den anden Side tror, at der kan drives Misbrug med denne Paastand om, at det at tage et Navn strider mod Pers og Povls Rettigheder. Men der kan vistnok komme Tilfælde frem, hvor man maa sige, at Benyttelsen af et Navn ikke godt kan gaa an. En Mand kan f. Eks. have faaet sit Tilnavn, fordi han har tjent hos en Mand, der har et her i Landet enestaaende berømt Navn, og i saa Tilfælde maa man sige: Fordi du, Per Jensen, efter din Tjeneste paa det Sted for at

skilles fra andre Per Jensen'er kaldes med dette Navn, kan du ikke derfor have Lov at bære det. Man kunde tænke sig, at en Mand købte sig et Sted og byggede sig en Villa og maaske gav den Navnet Moltke-Bregentved. Manden hedder maaske tilfældigvis Adam Vilhelm, og saa skulde han dermed have Ret til at bære dette Navn! Jeg tager blot dette eksempelvis, fordi jeg tror, at det, der har spillet en stor Rolle ved den Modstand, der tidligere er rejst, netop har været dette Hensyn til de vel erhvervede Rettigheder. Vi komme der, som jeg sagde, ind paa noget, der bevirker, at saaledes som dette Lovforslag foreligger, er det efter min Mening ikke egnet til at blive til Lov. Der maatte gives det en langt betydeligere Prøvelse, end det kan ventes, at det vil faa, og saa kunde det ikke have en midlertidig Karakter. Vil man give det en midlertidig Karakter og saa vende tilbage til det, der laa til Grund for Lovforslaget i Fjor, skal jeg ikke have noget at indvende derimod. Men jeg accentuerer, at jeg ikke hermed har taget Stilling til det almindelige Spørgsmaal. Jeg viser kun de Vanskeligheder, som dette Lovforslag i Virkeligheden frembyder, og jeg viser, at det, som dette ved privat Initiativ indbragte Lovforslag agter at løse og i Virkeligheden, hvis det bliver vedtaget, kommer til at løse, er det almindelige Spørgsmaal, som man hidtil ikke har haft rigtig Mod til at give sig i Kast med.

Jeg skal efter disse Bemærkninger ikke komme ind paa de enkelte Paragrafer. Jeg erkender, at Forslagsstillerne paa flere Punkter have taget Hensyn til mine Bemærkninger i Fjor. Jeg tror, at der paa forskellige Steder kan gøres Indvendinger, f. Eks. allerede mod sidste Linie i første Paragraf, der angaar den Maade, hvorpaa Forslagsstillerne have søgt at komme ud over en af mig paapeget Vanskelighed. Ogsaa paa forskellige andre Punkter kan der være noget at indvende, men det er dog kun den Slags Ting, om hvilke jeg overmaade let kunde blive enig med et Udvalg. Det er ikke noget, der vedrører Sagens Realitet, det angaar Forebyggelse af Misforstaaelser eller Konsekvenser, hvilket man derfor, naar man blev gjort opmærksom derpaa, ikke vilde betænke sig paa at rette. Jeg skal altsaa ikke komme ind paa disse Ting og heller ikke paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være Underøvrigheden eller, som jeg mente, Overøvrigheden, der skal tage Bestemmelse her, men kun gentage den Bemærkning, jeg kom med i Fjor, at vil man have en mid-